

természetű a hatalmak által kilátásba helyezett *pénzügyi támogatás*.

Ki van Londonban?

London, január 22. Itt makacsul tartja magát az a hír, hogy *Ferenc Ferdinánd* trónörökös inkognitóban Londonban időzik. A hirre alighanem az szolgáltatott okot, hogy *Ferenc Szalvátor* főherceg Angliába érkezett, hogy fiát, aki Struchurstben tanul, meglátogassa.

Szenet vásárolnak.

London, január 22. Tegnap délután Cardiffban nagyobb szénvásárlást eszközöltek az osztrák-magyar tengerészet részére. Összesen tizenhét hajórakományról szóló kötést irtak alá.

Egy kényes kérdés.

Konstantinápoly, január 22. Noradungháin külügyminiszter egy diplomáciai jegyzékben azt a kérdést intézte a bécsi és a berlini külügyi kormányokhoz, vajjon egyetértenek-e a hármass entente fenyegetéseivel. Már meg is érkezett a válasz Bécsből és Berlinből. Ugy szól, hogy *nem helyeslik ezt az eljárást, de mindenekelőtt a béke megkötését kívánják*.

Drinápoly sorsa.

Konstantinápoly, január 22. Porta-köri körből eredő hiteles értesülés szerint a *szultán hajlandó Drinápoly átadásába beleegyezni*, ha a város egy mufti (egyházi hatóság) felügyelete alá kerül és ha a *vilajet muzulmánjai külön tartománygyűlést kapnak*.

Agyonlőtt álhercegnő.

— Nem kémnő, hanem leánykereskedő. —

(Saját tudósítónktól.) A belgárdi *Strázsa* című lap jelenti, hogy néhány nappal ezelőtt *Üszkübben agyonlőttek egy osztráklengyel származású asszonyt, aki magát Szosznovicka hercegnőnek mondotta*.

Az állítólagos hercegnő kémkedés gyanúja miatt került a haditörvényszék elé, a mely *golyó általi halálra ítélte*.

A hercegnő nyomában a háború kitörése után jött Belgrádba, ahol nagy ünneplésekben volt része. A szerb fővárosban lakó lengyelek közül többen jelentették a hatóságoknak már akkor, hogy *ilyen nevű lengyel hercegnő nincs* és hogy az előkelő hölgy alighanem szélhámosnő. A külügyminisztériumban azonban hittek neki s az összes belgrádi lapok dicsőítő himnuszokat irtak róla, mikor annak a kívánságának adott ki-fejezést, hogy a sebesültek ápolásának akarja magát szentelni. A kormány intézkedésére Üszkübben, a tábori kórházban, mint ápolónőt alkalmazták. Az asszony gyakran utazott Belgrádba, ahol élénk összeköttetéseket tartott főm a magyar-osztrák konzulátus egy *Krumniczky* nevű hivatalnokával.

Most, a halálos ítélet végrehajtása után derült ki, hogy az asszony nem is hercegnő, hanem *Brimann* a neve és *leánykereskedő*. A belgrádi konzulátus kinyomozta, hogy az agyonlőtt asszony egy nemzetközi leánykereskedő-bandának volt az ügynöke, aki azért adta ki magát hercegnőnek, hogy a Balkánon előkelő összeköttetéseket szerezzen. Az ügyben *Krumniczky*, a belgrádi magyar-osztrák konzulátus tisztviselője a következő nyilatkozatot tette közzé:

— Néhány héttel ezelőtt jelentették a belgrádi lapok, hogy a szerb hatóságoknál jelentkezett egy *Szosznovicka* nevű hercegnő, s kérte, hogy betegápolóként alkalmazák valamelyik kórházban. A kormány valóban el is helyezte Üszkübben. Időközben kiderült, hogy az asszony *nem volt hercegnő*, *Brimann* a neve s *veszedelmes leánykereskedő*, akit a konzulátus már évek óta figyel. Az asszonyt Üszkübben hadbírság elé állították, halálra ítélték s *nyomban agyon*

is lőtték. Nekem semmi összeköttetésem sem volt vele.

Az ügyben — hír szerint — a bécsi külügyminisztérium is megindította a vizsgálatot.

SZÍNHÁZ, MŰVÉSZET

Színházi műsor:

CSÜTÖRTÖK: *Tell Vilmos*, színmű.

PÉNTEK: *Tell Vilmos*, színmű.

SZOMBAT: *Limonádé ezredes*, operett.

VASÁRNAP d. u.: *Ábrahám a menyországhban*, operett.

VASÁRNAP este: *Parasztzivek*, népdráma és szép *Galatea*, operett.

* **A cigánybáró — vendéggel.** A *Bohémekben* való nagysikerű fellépte után szerdán este *Saffyt* énekelte *Hilbert* Janka, a színház fiatal vendégművésznője. Érdeklődő és figyelmes nézőtér előtt játszott, a mely ma is bőven becézte a rokonszenves és finom énekesnőt tapssal és ujjráztatással. Ezuttal az operette tűzpróbáját állotta ki a széphangu novicia és ha a játéktílusában nem is tudott olyan könnyed, temperamentumos lenni, mint dusan iskolázott környezete, mindenképen ígéretesen, bátran, variációkra képesen játszott. A tiszta, acélos, hajlékony énekhangjáról, jeles énektudásáról, kitűnően finom megjelenéséről már elmondottuk a véleményünket, amely ma csak erősödött. Megvésztegetően fiatal, bájos ez a kezdő színésznő és énekében, még kissé naiv játékában, szinte megindítóan érzelmes, poétikus. Csak a rutin, a gyakorlat biztonsága hiányzik belőle még, egyébként annyira egyöntetű, stílusos és összhangzatos jelenség a színpadon, hogy nem nehéz neki jövőt jósolni. Az énektudása, lélekzetvétele, intonálása pedig már ma is elsőrangú. Hátározott és jelentős nyeresége volna a színháznak, ha ide szerződne. Egyebekben az előadás olyan volt, mint a múlt évben, gondos és hangulatos, azzal a különbséggel, hogy *Torma Zsiga* értéketlenül gyöngén és bizonytalanul énekelt. A lírai részekben tökéletesen erőtlén volt, ott pedig, ahol neki-eresztette a hangját, mégis inkább — a partnerét szerettük volna hallani, *Czipra* szerepében új volt *Körmendi* Ilona, aki ezt a nehéz és kissé hálátlan partiet derekasan elvégezte. *Déry* Rózsi — ezuttal tánce mentesen — erős, szép énekét csillogtatta, no meg a kacér tekintetét, amellyel a páholysorokat nyugtalanította. Ez is valami, de mégis kedvesebb, ha előadás alatt a színész megmarad a színpad — három fala között. A kar szépen énekelt.

* **Tömörkény a Nemzetiben.** Budapesti tudósítónk telefonálja: *Tömörkény* István szegedi író egyfelvonásosát ma este mutatta be a Nemzeti Színház. A darab tetszett a közönségnek. Szegedről többen megjelentek az íróval együtt a premiéren. — *Barlanglakók* — ez a darab címe. Emberi szívét, életét melegebben nem érzi író, mint Tömörkény a maga embereiét. S írónak a forma, az az egyedüli forma, amelyen keresztül minden változatával, minden fűszálával megjeleníthetődik világa, nem áll jobban rendelkezésére, mint Tömörkénynek. Az ő izes elbeszélő költészete oly speciálitása irodalmunknak, persze a maga perspektívájában, mint Kiplingé az angoloknak. A színpad eddig idegen terület volt számára s a ma bemutatott egy-

felvonásos első színpadi próbálkozása. Benne van Tömörkény minden írói kvalitása; benne a magyar föld, fű, fa, virág, illat, ize s emberei, ami jellemző és egyéni bennök. Költői, mély alkotás a Tömörkény első színpadi műve, melyet a Nemzeti Színházban kitűnő stílussal jelenítenek meg. — A Nemzeti Színház zsufolásig megtelt és felvonások után hosszasan tapsolta a szereplőket s a kitűnő író. A *Dugonics-Társaság*, valamint a *VHOSz* szintén képviselte magát a mai premiéren. A *Dugonics-Társaság* nevében *Balassa* József szegedi s a *VHOSz* nevében *Brájjar* Lajos fiúmei lapszerkesztő üdvözölte Tömörkényt.

Legjobb színházi cukorkák *Lindenfeld Bertalan* Első szegedi cukorkagyárában, *Kárász-utca 8. szám* alatt kaphatók.

A fekete ridikül.

— Rejtélyes eset a rendőrségen. —

(Saját tudósítónktól.) A szegedi rendőrség egyik hivatalos helyiségében, sok limlom között, amik mint bűnjelek szerepelnek a rendőrségen, két nap óta van valami, ami teljesen elütő a megtépázott bűnjelek társaságától. A bübáj italok, ócska revolverek, értéktelen holmik közül szembeötlök egy finom fekete bársony-ridikül, benne egy illatos csipkekendő és még valami: titokzatos, rejtelmes férfi-írás, egy szelet fehér papiroson...

Ez a diszkrét, uri holmi rejtélyes háttere egy érdekes, pikáns históriának, amelyről most a rendőrség suttogva beszél. A történet részletei talán sohasem jutnak napvilágra és a fekete ridikül, mint rejtelmes korpus delikti, elfonnyad ott a lim-lomok között.

Mozivászónra való ez a néhány fejezet, amit sikerült kinyomoznunk a titokzatos esetről. Izgalmas, színes história — ime, tessék:

Az egyik előkelő szegedi kávéházból, éjfél tájban hazatért a férj és a feleség, jómódú, intelligens házaspár. Otthon fölkészültek a nyugodalmas éjszakai pihenésre: levetették a prémes bundát, kalapot, a férfi az asztalra hánymta az írásait, a nő a keztyűjét, ridiküljét. A férfi meghökken, amikor megpillantotta a fekete ridikült. Óvatosan elcsente az asztalról és amíg a felesége a szobaleánnyal közölte a napiparancsot, kinyitotta a ridikült. Vér szökött az arcába, lihegett, mint egy üldözött vad. Talált ugyanis benne egy parfümös csipkekendőt és a következő írást: „*Drágicám*, holnap ismét várak. Csak okosan, nehogy gyanut keltsen az a vén számár.” Pont. Sem dátum, sem aláírás. A férjből kitört a féltékenység. A ridikült dühösen lecsapta az asztalra és rárivallt a feleségére:

— Mi ez?

— Megbolondultál — kérdezte a felesége — mit kiabálsz?

— Mi ez! — ismételte a férje és odadobta feleségének a ridikült. Az asszony izgatottan kinyitotta és elolvasta az írást.

— Szent isten! — kiáltotta — mi ez!

Mintán a férj dühösen mindent lecsapott az asztalról, szó nélkül vette a kabátját és a kalapját. Ebben a pillanatban az asszony megragadta a ridikült és valami súlyos tehertől megszabadulva, közölte a férjével:

— De hiszen ez nem is az enyém!